KOMPOT

ZÁJEZD DO ZAHRANIČÍ

Sexty se vydaly do Francie a Anglie

FYZIKÁLNÍ ÚSPĚCH

Rozhovor s vítězem fyzikální olympiády z našeho gymnázia

číslo 1
2023/2024

GYMNÁZIUM
PRAHA 9
CHODOVICKÁ 2250

KOMPOT

ÚVODNÍK

Milé čtenářky, milí čtenáři,

vítám vás u prvního čísla Kompotu! Prázdniny opět zmizely v nedohlednu a přichází nový školní rok v plné síle, ovšem kromě množství povinností s sebou přináší také spoustu novinek a zajímavostí.
V prvním čísle se můžete dočíst o úspěších našeho oktavána Matěje Uhlíře, o pocitech letošních primánů z adaptačního kurzu a letošních sext ze zájezdu přes Paříž do Anglie. Ve volných chvílích si zase můžete vyrobit záložku či odpočívat u animovaných filmů. Dozvíte se, i zda nový český film Bod obnovy stojí za podívání. Nechybí ani zprávy ze školního parlamentu. Za celou redakci přeje hezké čtení

Veronika Vlčková

REDAKCE

Prima A: Maxim Hron, Eliška Chmelíková, Antonín Chvátal, Magdalena Němečková, Daniel Rybníček
Sekunda A: Nela Janeba, Anh Do Tram Bao, Anita Vlčková
Tercie A: Matyáš Kaisrlík, Matěj Kholl, Barbora Michálková, Johana Velíšková
Kvarta A: Linda Krátka
Kvinta A: Veronika Vlčková
Sexta A: Alice Formanová (ΔLI)
obálka: Veronika Vlčková
šéfredaktorka, komiks: Alice Formanová (ΔLI)

OBSAH

Zprávy ze žákovského parlamentu	3
Naše primy ve Střelských Hošticích	3
Vzájemné pocity primy A a jejího třídního profesora, pana Poledníka	4
Paříž, tunel, Anglie – zájezd sext do zahraničí	5
Rozhovor s Matějem Uhlířem	6
Knižní tip	8
Diamanty schované v médiích 6	9
České science fiction!? – Bod obnovy	10
Jak na to	12
Báseň	13
Křížovka	14
Komiks	15

ZPRÁVY ZE ŽÁKOVSKÉHO PARLAMENTU

Vážení čtenáři, na schůzce školního parlamentu v září se probíralo:

- To, zda žákům vyhovují **třídnické hodiny**. A zda jim přijdou užitečné.
- Zda žákům vyhovuje **prodloužení dvou pětiminutových přestávek** na desetiminutové.
- Byly představeny hlavní **změny v organizaci gladiátorských her**. Budou se konat jedenkrát ročně a týmy budou muset obsahovat maximálně 3 studenty. Budou mít k dispozici šablonu k odborné práci a jeden výtisk práce bude povinný. Nakonec budou vybrány ty nejlepší práce a studenti je budou prezentovat ve Chvalské stodole. Na prezentaci budou mít 25-30 minut, svůj projekt také budou muset obhájit, na obhajobu budou mít 10 minut.
- Vedení prosí o **odhlašování obědů v době nepřítomnosti**. Jsou to zbytečně utracené peníze a přitom stačí jen pár kliknutí.
- Kdyby chtěl někdo vidět **první náhled fotky k 30. výročí školy**, najde ji před **kanceláří paní ředitelky**.
- Otevřelo se také mnoho školních klubů. Klub **španělštiny** se dostává do Horních Počernic. Ano, je to tak, první setkání proběhlo 9. 10. a další se budou konat v 8.A v 16:05.
- **Prodloužení ISIC slev**: Stávající průkazy mají platnost do 12/2023. Po tomto datu bude i nadále fungovat průkaz pro vstup do budovy. Nebude fungovat mobilní aplikace. Pokud chcete čerpat výhody, musíte si průkaz prodloužit. Prodloužit lze pouze průkaz, který vydala naše škola. Nová platnost průkazu je od 9/2023 do 12/2024. Průkaz se prodlužuje pomocí revalidační známky. Zájemci uhradí částku 250 Kč na účet školy.
- A pro žáky 15+ je možnost koupit **zlevněné permanentky do Fitness centra** v Horních Počernicích.

Daniel Rybníček

NAŠE PRIMY VE STŘELSKÝCH HOŠTICÍCH

Vážení čtenáři, i letos jsme se my, vaše milé primy, vydaly na adaptační kurz do Střelských Hoštic.

foto: p. Poledník

Měli jsme bohatý program, kurz byl plný sportovních a sdružovacích aktivit. Dokonce jsme vyrazili do nedalekého městečka Horažďovic. Dozvěděli jsme se i něco o jeho historii. Také jsme nacvičovali vlastní krátká divadelní představení. Všem se moc povedla a sklidila veliký úspěch. Součástí adaptačního kurzu byla také skvělá bojovka. Nakonec jsme si rozdělali oheň, u něj jsme si zazpívali a opekli špekáčky. Všichni jsme si adaptační kurz moc užili a budeme na něj ještě dlouho vzpomínat.

Eliška Chmelíková, Magdalena Němečková, Daniel Rybníček

VZÁJEMNÉ POCITY PRIMY A A JEJÍHO TŘÍDNÍHO PROFESORA, PANA POLEDNÍKA

Vzhledem k tomu, že se na hornopočernickém gymnáziu vyskytujeme již celý měsíc, tak jsme si o něm udělali první dojmy. Někteří studenti sice říkají, že jsou občas ve stresu, ale všichni jsme se shodli na tom, že díky navázání přátelství jim stres odpadával.

foto: p. Poledník

Studenti si uvědomili, že i domácí úkoly mohou být zábava. Viz úkol na dějepis, kdy jsme museli přinést nějaký starý předmět a povědět něco o něm, např. dobu, ve které se používal, k čemu se využíval a jak jsme se k němu dostali atd. Žáci si to velice užívali.

Moc nám pomohl adaptační kurz, který proběhl hned druhý týden školy. Díky němu jsme se všichni navzájem poznali a skamarádili. Hodně nám pomáhá i náš třídní profesor, tak jsme se rozhodli ho trochu vyzpovídat.

Jaké jsou vaše pocity z nové třídy?

Když vám to teď řeknu, tak vám začne pršet do nosu. Sice už jsem ve třídě zaznamenal pár „zlobílků“ a občas jim chybí nějaký ten sešit, ale celkově mám ze třídy výborný pocit. Jsem moc rád za společně strávený čas na adaptačním kurzu, kde jsme se lépe poznali. Třída funguje jako sehraná parta, vzájemně si všichni pomáhají. V hodinách jsou žáci aktivní, a to mám rád. Věřím, že jim to vydrží a studium na naší škole si užijí.

Z čeho jste měl největší obavy?

Je to poprvé, co mám svoji třídu. A když děláte něco poprvé, máte občas strach, že se něco nepovede. Snad toho nepovedeného bude co nejméně. Také si jako učitel velmi zakládám na férovém vztahu ke studentům, snažím se s nimi mít pohodový vztah. V roli třídního ale učitel musí častěji řešit i nepříjemné věci (snad mi jich třída připraví co nejméně) a pohoda se může snadno vytratit...

Těšil jste se do školy a na své kolegy?

Nebudu si vymýšlet, letos mi prázdniny utekly tak rychle, že mi škola opravdu nechyběla. Klidně bych zvládl měsíc navíc. A kolegové? Mám mezi nimi své přátele, se kterými jsem v kontaktu i přes prázdniny. A je mezi nimi mnoho inspirujících osob, které mi pomáhají se posouvat. Takže ano, těšil.

Maxim Hron, Antonín Chvátal

PAŘÍŽ, TUNEL, ANGLIE
ZÁJEZD SEXT DO ZAHRANIČÍ

Na téměř týdenní výlet do Anglie se zastávkou ve Francii se přihlásili téměř všichni studenti letošních sext. Plán byl jasný – ve čtvrtek 28. 9. nasednout do autobusu a v pátek dorazit na jeden den do Paříže, odkud se poté pojede na čtyři dny do Anglie.

Ve Francii se ještě vše a všichni drželi podle plánu. Vstali jsme v autobuse a jeli shlédnout na Paříž z výšky 276 metrů, což je položení nejvyššího patra Eiffelovy věže. Sice jsme se hodně načekali, ale ten výhled rozhodně stál zato. Ten den jsme se ještě vydali například k Vítěznému oblouku nebo k parku Louise Michel.

Eiffelova věž; foto: pí Dittmayerová

Po opuštění největších turistických atrakcí ale vyšel najevo jeden dosud opomenutý problém. Dva studenti si s sebou na zájezd nepřivezli cestovní pasy. To nebyl problém v Paříži, ale bylo potřeba ho vyřešit před odjezdem do Anglie. Rázem se stal dosud pohodový francouzský den hektickým přecházením s neustálými srazy, kde se tato zápletka řešila. Rodiče studentů se rozhodli svým dětem dopřát zkušenosti z Británie, a tak jim noc před odjezdem k tunelu La Manche pasy přivezli.

Po tomto až bizarním problému jsme ulehli ke spánku v hotelu typu F1. V sobotu časně ráno naše cesta pokračovala směrem do Anglie, kam jsme se dostali pomocí podvodního tunelu.

Nejprve jsme se stavili u majestátních útesů White Cliffs v Doveru. Někteří se vydali k majáku směrem vzhůru, jiní na kamennou pláž dolů. Voda byla studená, i přesto se ale našli jedinci, kteří by se na pláži jakéhokoli moře bez okusení jeho vody octnout nedokázali.

Pokračovali jsme do Canterbury. Navštívili jsme místní katedrálu a dostali několikahodinový rozchod na důkladné prohlédnutí centra města. Canterbury se jen hemžilo průchozími uličkami s nespočtem obchodů.

White Cliffs; foto: pí Dittmayerová

Na další tři noci jsme se ubytovali v hostitelských rodinách. Organizace této akce také zprvu působila zmateně, ale ve výsledku vše dopadlo dobře. Rodiny se lišily od jedné skupinky studentů k druhé, takže by vám každý z nás mohl vyprávět něco úplně jiného.

A tak jsme v neděli navštívili London Eye. Výhled se všem moc líbil. Navíc jsme dobře vychytali čas příchodu, takže jsme ani téměř nemuseli čekat, až se dostaneme do kabin.

Ten den jsme celkově hodně chodili. Obešli jsme Big Ben, St. James's Park, Buckinghamský palác a náměstí Picadilly Circus. Zastávkou se tento den stala i Národní galerie, kde byla

vystavena díla některých z těch nejznámějších umělců všech dob, jako jsou například Claude Monet, Pablo Picasso či Vincent van Gogh. K autobusu jsme se vrátili lodí po Temži.

V tento perný den následovala návštěva mohutného královského sídla Windsor a univerzity Oxford a jejího okolí.

Celý zájezd jsme zakončili v úterý celodenní prohlídkou Brightonu. Kromě města samotného jsme vešli i do místního akvária a bývalé královské rezidence ve východním stylu Royal Pavilion.

I přes některá nedorozumění a komplikace během cesty se nám všem zájezd líbil. Jsem si jistá, že i ti, kteří daná místa již navštívili, zde získali naprosto nové zkušenosti, ať už díky typu provedení prohlídek nebo díky prosté přítomnosti spolužáků a přátel.

ΔLI

ROZHOVOR S MATĚJEM UHLÍŘEM, vítězem krajského kola 64. ročníku fyzikální olympiády v kategorii B a zároveň studentem oktávy A na našem gymnáziu

Matěj svým výkonem zaujal i odbornou veřejnost za hranicemi UK a za svoje řešení obdržel Cenu děkana Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské na ČVUT.

Kdy ses poprvé dostal do kontaktu s fyzikou a čím si tě získala?
S fyzikou jsem se dostal do kontaktu asi poprvé tady na gymnáziu, to znamená v primě, když jsme s ní začínali. A bavila mě na tom hlavně matematika, už od základky jsem se o ni hodně zajímal. Bavily mě logické úlohy, a tak jsem se vlastně dostal k fyzice.

Co si myslíš o výroku: "Fyzika je všude kolem nás."?
Já to vnímám tak, že fyzika je věda, kterou jsme vlastně vymysleli k tomu, abychom popisovali všechno, co se kolem nás děje. Takže už jenom z toho to asi vyplývá – přírodní jevy a tak dál, tak tohle fyzika popisuje.

Připravoval ses na olympiádu nějak speciálně?
Doučování jsem neměl, připravoval jsem se tak domácím úkolem...

To jsi tam jen tak přišel a napsal to?
Jo. To je tak nějak přístup, který praktikuji u všech olympiád. U matematiky mi to letos nevyšlo a u fyziky se zjevně zadařilo.

Máš nějakou radu pro zájemce o fyziku?
Já jsem v ní viděl vždycky propojení s matematikou. Mě nikdy moc teorie z fyziky nebavila, ale rozhodně dobrý zdroj informací pro ty, kteří se o fyziku zajímají, je YouTube, například kanál Veritasium z oblasti fyziky, případně tedy z matematiky.

Lze brát fyziku s humorem a nadhledem?
Hmm... všechno lze brát s nadhledem a humorem. Jde spíš o to, do jaké míry, protože pořád tam není žádná interpretace. Většinou má úloha nějaký správný výsledek, například když máme úlohy v testech z fyziky, tak zadání je většinou dost legrační...

Kdo je tvůj fyzikální vzor: Nikola Tesla, Thomas Edison, nebo Sheldon Cooper?
Fyzikální vzor úplně nemám, ale z té stránky zábavy, Sheldon Cooper je typickým fyzikem. Ale jinak ze stránky úspěchu… já se o to nijak moc nezajímám.

Jaký je tvůj nejodvážnější fyzikální sen?
Fyzikální sen nebo cíl… já směřuji spíše do oblasti teoretické matematiky, takže tam moc té fyziky není, i když pořád se to, samozřejmě, na ni aplikuje. A samo sebou by bylo super získat další dobré umístění v soutěži.

Jaký to byl pocit získat cenu děkana?
Tak bylo to samozřejmě super, úplně jsem to nečekal, protože si nemyslím, že jsem se na soutěž připravoval tak, jako někdo další, kdo tam se mnou seděli. Jsem rozhodně rád. Myslím, že sehrála velkou roli nějaká náhoda, protože řešení první úlohy mě napadlo půl hodiny před koncem soutěže.

Děkuji za rozhovor a hodně štěstí do budoucna.
Taky děkuji.

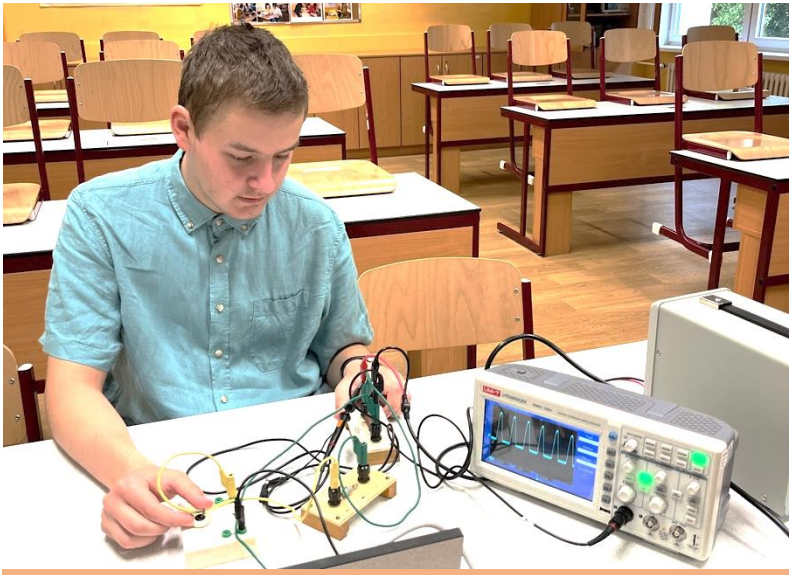

foto: Jan Vokurka

Rozhovor vedla Linda Krátka

KNIŽNÍ TIP – NEFRITOVÉ MĚSTO

Když se řekne fantasy, většina lidí si vybaví středověk, čaroděje a draky. Nicméně jelikož se toto prostředí opakuje téměř v každé knize zmíněného žánru, mnozí možná dají na můj názor, že je to otřepané a touží po něčem originálnějším.

Kniha Nefritové město i další díly této série většinu zarytých stereotypů o fantasy vyvrací.

Příběh je situován na fiktivní ostrov Kekon, který vlastní zvláštní bohatství – Nefrit, nerost, který propůjčuje jeho nositelům nelidské schopnosti. Ovšem ne každý jej může používat. Lidé, kteří tuto schopnost mají, zvaní Zelené kosti, byli v minulosti pronásledováni ostatními národy, ovšem po válce, která vše změnila, zformovali klany, které se do současnosti těší veliké úctě mezi ostatními obyvateli. Nyní se však schyluje ke klanové válce a je na hlavních hrdinech, potomcích zakladatele klanu Nezdolných, aby na svých ramenou nesli budoucnost klanu, celého ostrova a možná i celého světa.

Na knize bych chtěla vyzdvihnout, vykreslení prostředí ostrova Kekon i zbytku fiktivního světa, do něho byl příběh zasazen. Autorka čerpala inspiraci z vlastní – čínské kultury a starých gangsterských filmů, což v kombinaci s magií působí neotřele. Detailně byly zpracovány též globální vztahy, díky čemuž celé prostředí působilo daleko reálněji a uvěřitelněji.

ilustrace: C. J. Merwild

Veronika Vlčková

SCHOVANÉ DIAMANTY V MÉDIÍCH – DÍL ŠESTÝ: PRVNÍ PROPADÁK OD PIXARU? (MEZI ŽIVLY)

O novém animovaném snímku od Pixaru mnoho lidí ani neslyšelo. Jak se to stalo? Stojí zato tomuto filmu vůbec věnovat svůj čas?

Nový školní rok otevíráme poněkud skepticky. Jak je možné, že se novinka od jedné z animačních velmocí světa setkala s tak malým ohlasem při příchodu do kin?

Když film *Mezi živly* letos přišel do kin, nikdo se na něj moc nehrnul. Důvodem byla především ubohá reklamní kampaň, kvůli které film vypadal na první pohled velmi nezajímavě. Já jsem se rozhodla jít na tento snímek podívat, abych mohla posoudit, zda dopadne stejně jako jeho marketing.

Mezi živly se odehrává ve světě, v němž nežijí ani lidé, ani zvířata, nýbrž postavy v podobě čtyř přírodních elementů – oheň, voda, země a vzduch. Tyto elementy zde fungují jako alegorie na lidské rasy, o kterých film metaforicky pojednává.

Hlavní postavou je zde dcera ohnivé rodiny Jiskra. Když byla malá, přestěhovali se z ohnivého ostrova do velkoměsta, kde žijí všechny živly pohromadě. Její otec ji odmalička učil, jak vést rodinný obchod, který má jednou zdědit.

Jiskra má problém, není ohnivá totiž jen na pohled, ale také uvnitř. Dělá jí problém mít se pod kontrolou, když zákazníci v obchodě chodí s hloupými či drzými dotazy. Často vybuchuje a její otec jí odmítá obchod předat.

Jednou se jim vytopí sklep kvůli prasklému potrubí. Na scénu dorazí inspektor, který takovéto nehody nahlašuje, Vlhoš. Vlhoš je v jádru citlivý vodní živel, jenž pochází z velmi bohaté rodiny.

Vlhoš a Jiskra se po prvotních neshodách v názorech sbližují. Vlhoš ukazuje Jiskře, že pocity nejsou něco, za co se musí stydět, a Jiskra vodního přítele na oplátku pouští ke svým slabým stránkám.

Upřímně, přesto, jak moc byl tento film shazován a s jak nízkými očekáváními jsem do kino sálu vcházela, nijak mě neurazil. Nebyl to nějaký trhák, který by měl neskutečný příběh a tu filozoficky nejhlubší myšlenku, ale neodcházela jsem z něj zklamaná.

Chválit novodobý Pixar film za animaci je asi zbytečné. Děj byl velmi obvyklý, a jakmile si člověk uvědomil, jakým směrem se vydává, nebylo těžké ani předvídat, co se stane dál. Vím ale, že vznikl v hlavě člověka, který se do Spojených států jako malý přistěhoval (režisér Peter Sohn) a že spoustě dětí z imigrantských rodin tento snímek velmi přirostl k srdci kvůli samotnému tématu.

Je tedy na vás, co si z filmu odnesete. Některým lidem nevyhovuje nepřímá alegorie na lidské rasy, kterou jsme již zažili například u filmu *Zootropolis* (2016) v podobě zvířat, někoho odradil samotný počáteční marketing a někdo zkrátka nenašel zalíbení v celkovém ději a provedení. Všechny důvody, proč film mít, či nemít rád, jsou naprosto v pořádku. Já ovšem doporučuji nesoudit knihu podle obalu a názor si vytvořit nezávisle na okolních vlivech.

ČESKÉ SCIENCE FICTION!? – BOD OBNOVY

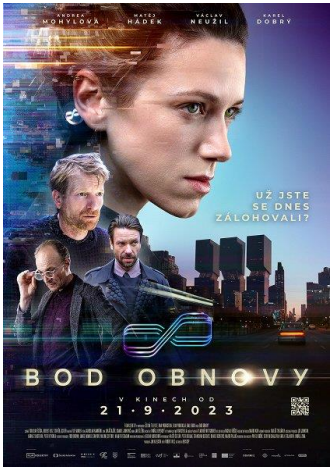

V poslední době, když chcete jít do kina na nějaké opravdu skvělé fantasy anebo se zasmát u komedie, z kina často nevyjdete zklamaní. Bohužel toto platí pouze u zahraničních filmů. S tímto názorem budou souhlasit asi tři čtvrtiny z nás. Proč tomu tak je? Osobně si myslím, že hlavním důvodem jsou například opakující se zápletky a trapný humor, který se nachází v každém českém filmu posledního desetiletí. Možná teď trochu zním, jako bych chtěl o českých filmech mluvit jako o nejhorších. To rozhodně nemám v plánu. Nebo spíše potom, co jsem měl možnost v kině zhlédnout skvělé americké science fiction. Počkat, řekl jsem americké? Teď to bude znít k nevíře, ale v kinech nedávno měl premiéru strhující český science fiction film. Za tento snímek se rozhodně Česká republika nemusí stydět. Tento báječný film hrdě nese název *Bod obnovy*.

O Bodu obnovy se dost mluvilo i před premiérou a čekalo se opravdu něco nepopsatelného a něco, co změní pohled lidí na české filmy. Povedlo se to tomuto celovečerního snímku na jedničku?

Když se na sociálních sítích objevil trailer, o filmu se mluvilo vcelku dlouho, ale pak se na něj zapomnělo. Následně proběhlo promítání na festivalu v Karlových varech. Fronty na film byly naprosto neuvěřitelné a úplně největší ze všech českých filmů, které se na festivalu promítaly. Všichni byli nadšení. Samozřejmě se mezi fanoušky našli i nějací, kterým se film naprosto nelíbil. Ale přiznejme si, každý film má nějakou tu negativní recenzi. Po festivalu se Bod obnovy dostal snad na všechna filmová plátna v České republice. Bohužel se film po premiéře 21.9. dočkal spousty negativních recenzí. Osobně si myslím, že recenze na televizní seriály a celovečerní filmy píšou často lidi, kteří jsou z filmu naprosto mimo, a pak lidé, kterým se film vůbec nelíbil anebo ho vůbec neviděli. Nejlepší je se na film podívat osobně a pak si ho zhodnotit sám.

Film se může pochlubit hlavně svým prostředím, které je naprosto úchvatné. Představa, jak bude svět vypadat o dvacet let později, vás nikdy neomrzí. Prosklené vysoké budovy se zajímavými tvary, dvakrát inteligentnější mobilní telefony a jiná elektronická zařízení uchvátí i vaši babičku s Nokií, ale nejvíce vás ohromí samotný Bod obnovy.

Co je to ten Bod obnovy? Abych vám mohl prozradit, oč se jedná (bez spoilerů), budu muset, s radostí, povyprávět o příběhu Bodu obnovy. Příběh nás dovede k Emmě Trochinové, která ráda jako detektivka vyřeší případy sama. Jejím největším společníkem je vychytralá umělá inteligence. I ona sama používá a má účet u firmy s názvem Bod obnovy. Napadlo vás někdy, jaké by to bylo mít právo být oživen, pokud nezemřete přirozenou smrtí? Ale musíte si dát pozor. Protože pokud si nevytvoříte digitální zálohu po čtyřiceti osmi hodinách, nemáte právo na oživení. Detektivka se snaží vyřešit, kdo stojí za mazáním právě digitálních záloh a kdo unáší nevinné občany města. Vyšetřování se změní, když Trochinová potká Davida. Pro Emmu to není žádné překvapení, i když včera zemřel, ale nejvíce ji vyděsilo, že si nevytvořil zálohu celé dva měsíce. Jak si detektivka poradí se zapeklitým případem, se dozvíte, pokud se na film podíváte. A rozhodně se jedná o nezapomenutelný zážitek.

O filmu mluvím skoro, jako by byl naprosto bez chyb, bohužel však má nějaké ty nepovedené části. No, přeci jenom, žádný film není a nikdy nebude naprosto dokonalý. Možná vás malinko zklame neohrabaný příběh. Budete mít pocit, že už jste podobný film viděli. Ukáže Bod obnovy něco

nového? Na to vám nedokážu odpovědět. Některé konec tohoto skvostu zklame. Kdo ví? Pro mě osobně jedno velké mínus představovaly hlavní postavy. U postav jsem bohužel chvilkami nevěřil, že se jedná o žijící osoby, a ne o androidy. Toto je jen můj názor ostatní ohledně hlavních hrdinů neměli žádný problém. Toto však budete muset posoudit sami.

A můj konečný verdikt? Jsem si jistý, že se jedná o silný nadprůměr. Vizuál je nádherný a nikdy neomrzí. Ve filmu moc akce nenajdete, ale někdy až děsivou a skvělou atmosféru si rozhodně zamilujete. K vytvoření lepší atmosféry snímek nabízí hudbu, kterou byste si klidně pustili jen tak do sluchátek. V kině budete sedět jako přikovaní, a když dostanete pocit, že už je konec, konec rozhodně není a Trochinová narazí na novou částečku případu, který vám položí spousty dalších otázek. Na většinu otázek dostanete dostačující odpověď. Opravdu mě však zamrzely bezcharakterní postavy a možná lehce prokouknutelná zápletka. Doufám, že jsem vás tím neodradil, protože se jedná o jedinečný science fiction měnící můj názor a pohled na české filmy. Upřímně nevím, jak mou recenzi zakončit, protože bych o tomto skvostu dokázal mluvit hodiny. Proto to udělám následovně: Běžte se na film podívat.

Režie: Robert Hloz

Kamera: Filip Marek

Hudba: Jan Šléška

Hrají: Andrea Mohylová, Matěj Hádek, Milan Ondrík

Matyáš Kaisrlík

JAK NA TO – ORIGAMI ZÁLOŽKA

1. Připravíme si papír ve tvaru čtverce.

2. Papír přehneme a pak rozložíme, přehneme znovu a zas rozložíme.

3. Pravý dolní roh přehneme tak, aby se dotýkal středu, a rozložíme.

4. Levý horní roh přehneme k pravému dolnímu.

5. Papír otočíme

6. Jednu horní špičku přeložíme podle čáry, kterou jsme si předtím udělali.

7. Levý dolní roh přehneme k dolní špičce a rozložíme.

8. To samé uděláme s pravým rohem.

9. Levý i pravý roh přehneme k horní špičce.

10. Když se koukneme dovnitř, uvidíme kapsičku, do které oba rohy dáme.

11. Záložku si ozdobíme a je to!

Nela Janeba

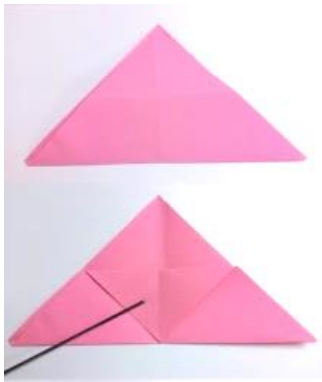

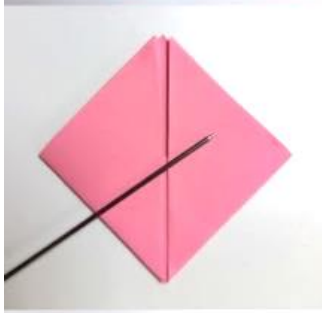

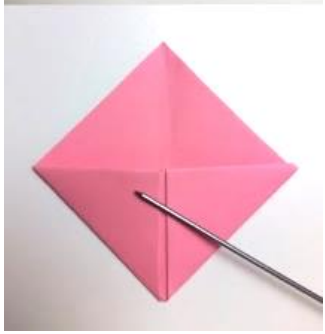

BÁSEŇ – LISTOPAD

Listopad,
děti si šly s draky hrát.

Barevný je každý dub
a už rostou mraky hub.

Podzimem vše krásně voní,
ještě krásněji než loni.

Listí padá na hnědou zem,
tak běž ven a košík vem´,

vrať se s ním i s houbami,
uvař si z nich snídani,

oběd nebo večeři,
vždyť se brzy zešeří.

Pošmourné je počasí,
hnedka se zas vyčasí.

Tak užívej si podzim moc,
pro zdraví, i pro radost.

Magdalena Němečková
ilustrace: Anita Vlčková

KŘÍŽOVKA

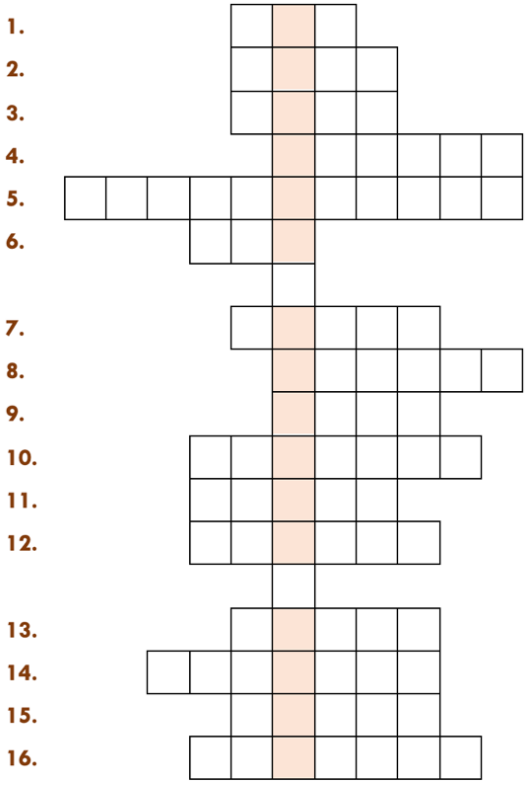

1. Koukáme tím (jednotné číslo)

2. "Na Nový rok o slepičí …"

3. Antonymum ke slovu večer

4. Nejlidnatější město Austrálie

5. Jev pozorovatelný z jižního a severního pólu (mihotající se světélka)

6. Antonymum ke slovu hodný

7. Zvíře kreslené většinou s banánem, oblíbené hlavně u dětí

8. Kus pevniny v moři

9. Je to oranžové, dá se to vydlabat, roste to na podzim

10. První a poslední znamení zvěrokruhu v roce

11. Jediný jedovatý had u nás

12. Název našeho školního časopisu

13. Ženské jméno, svátek 4.4.

14. Hlavní město Polska

15. Světová strana značená červeným písmenem

16. Svaly na obličeji se nazývají … svaly

Magdalena Němečková

ALI
S JUSTINEM JSME SE OD ZAČÁTKU PRÁCE NEVIDĚLI.
JAK SE MU ASI DAŘÍ?
TŘEBA SI OSTŘÍHAL VLASY, NAVŠTÍVIL JINOU ZEMI NEBO SE STAL NĚJAKÝM ŠÉFEM...
TO JE ON!
AHOJ, JUSTINE, JAK SE MÁŠ?
SPÍM 2× MÉNĚ, PIJU 3× VÍCE KAFE A MÁM 4× MÉNĚ PENĚZ.